

men med den gjentagne Indrykkelse af den samme Bekjendtgørelse. Det er ikke noget ringe Spørgsmål i et Blad som den "Beklæggelse" siger om det har den samme Sats af disse mangfoldige Smagstykker og kan bruge dem i Gang; eller om der skal sættes om et Par Gange, inden Bekjendtgørelsen løber ud, og det hænger noget sammen med de Taxter, der engang ere satte, at der kan regnes paa, at Scatterarbejdet udføres kun en Gang. Men ved Siden heraf skal jeg tillade mig en almindelig Henstilling som det ikke vil være umuligt at følge, nemlig om det ikke var muligt at reducere Omsæget af de retslige Bekjendtgørelser, som nu udstedes. Jeg har ofte speuleret paa — og det vilde for en Statistikere være et høist interessant Regnestejlte — hvor mange Penge det udestår at have heldte i Vandet, fordi der efter Loven skal staa i enhver Stævning, at Forelæggelse og Lavdag ere afflascende ved Forordningen af 3de Junii 1796. Det er nu 76. År sidst, at Forelæggelse og Lavdag blev afflascende, og dog skulle endnu alle offentlige Stævninger indeholde, at det ikke mere eksisterer Forelæggelse og Lavdag, som ingen tilkendende har kendt det. Mindste til. Det er vel ikke mere end to Linier, men disse to Linier ere skrevne saa mange Gange, habe optaget saa meget Papir, ere blevne satte igjennem og betalte hæftevis saa mange Gange, at jeg ikke twivelte paa, at der alltid regnes ganske antelige Summer ud, som saaledes ere udgivne til Unyde for at meddele Folk, at Forelæggelse og Lavdag ikke eksisterer mere. En anden Ting, som der ogsaa er kostet Mæget paa, er den aldeles overflodige Bidtloftighed, hvormed en Del offentlige Bekjendtgørelser indledes. Naar en Herredsfoged har Et eller An det at udstede — lad det t. Ex. være et Morifikationsprotokol — behyder han f. Ex. meget høitdelig saaledes: "Vi, Peter Christian Emilieus Jensen, Hans Kongelige Majestats virkelige Rådcellstraad, Ridder af Dannehøje og Dannebrogorden, Herredsfoged og Herredskriver i Gjørdrum og Nuds Herred, Byfoged og Byskriver i Vesterborg Kjøbstad, gøre vitterligt", og saa kommer der, hvad han gør vitterligt, medens det dog vilde være fuld-

kommen tilstrækkeligt at sige, at dette og den Ret udsteder følgende Stævning, følgende Proklama, følgende Bekjendtgørelse osv. Altsaa paa dette Punkt er der en praktisk Besparelse at gjøre; men jeg tror ikke, at det er rigtigt, naar man først har Bekjendtgørelsen affattet een Gang, saa at fortære den de følgende Gange; vi kunde derimod spare fra Begyndelsen. Hvad der er sagt om nogle enkelte Tilfælde, vil enhver af de Herrer, der har noget Praxis, kunne supplere med mange lignende Bestemmelser. Alt, hvad der kan gøres i den Retning, anser jeg for nyttigt; thi lige saa vist som Ord, naar de tales, kunne være overslodige, ligesaa vist gjelder det om Ord, der skrives og trykkes.

Ordføreren: Det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde opmærksom paa, at da valget muliggjort var blevet sammensat noget ensidigt, idet det bestod af 6 Redaktører, og 3 Metshjelte. Han mente, at det calminde lige store Publikum ikke havde facet tilstrækkelig Lejlighed til at udtales sig deri, og optraadte nu som Talsmand for det almindelige store Publikum; idet han rimeligt gik ud fra, at da han, om end for ganske mygtig, var udtraadt af Forbindelse med Presseen, var han ikke saa udsat for at være ensidigt i sin Opfattelse. Jeg twivler ikke imidlertid på, at det almindelige store Publikum vil vedkende sig Mygtigheden af de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om, at den nuværende Tillstand i alle Henseender er saa sydligstgjorende. Naar der her i Thinget er fremkommet saa sterke Anstrengelser over den nu bestaaende Tillstand, og det naturlig gjentagne Gange er paapæget, obhvilke Urimeligheder den nuværende Ordning medfører i flere af de jydske Stifter, tror jeg ikke, man kan afsvise som ganske ubereettiget, at der gøres Forfog paa ved denne Lejlighed ikke alene at slasse Indtegten for Statskassen, men tilige på en mere heldig Maade at få en Bekjendtgørelserne bragte ud til det Publikum, der skal læse dem. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der er to Hensyn, der i denne Sag bestandig krydse hinanden, men han synes at mene, at det ikke var tilstrækligt fremtraadt, hvilket af dem der var, ud-